
[2020-83-RE](#)

Causa 2020-83-RE

(Mézy c/ Giménez Díaz)

Número de registre 561-2020. Recurs d'empara

Aute del 17 de febrer del 2021

BOPA núm. 25, del 24 de febrer del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 22 de desembre del 2020, per la representació processal del Sr. Jean Benoît Mézy, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 12 de febrer del 2020, dictada per la Secció Civil 4 de la Batllia, i, contra la sentència del 30 de novembre del mateix any, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, en els seus vessants dels drets a un procés degut, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la defensa, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li la sentència impugnada de la Sala Civil i que retrotregui les actuacions al moment previ a la seva resolució, per tal que se'n dicti una altra que respecti els drets constitucionals vulnerats, imposant les costes al defenent, inclosos els honoraris d'advocat;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 15 de juny del 2017, el Sr. Jean Benoît Mézy va presentar una demanda contra el Sr. Enric Giménez Díaz en reclamació de la quantitat de 4.500,00 €, corresponents a un avanç de provisió de fons.

1.2. El 29 de juny del 2017, el Sr. Enric Giménez Díaz va formular una demanda reconvenional en què sol·licitava que es condemnés el Sr. Jean Benoît Mézy al pagament de 156,33 € (derivats de la

minuta núm. BG-16248 després d'haver-li deduït 1.500,00 € abonats pel client en concepte de provisió de fons) i de 627,00 € (derivats de la minuta núm. BG-16249).

1.3. El 13 de juliol del 2017, el Sr. Jean Benoît Mézy es va oposar a aquesta demanda reconvençional al·legant la prescripció de la reclamació, la manca de realització dels treballs minutats i la manca del seu consentiment en la compensació efectuada pel seu antic advocat.

1.4. El 12 de febrer del 2020, la Secció Civil 4 de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual decidia desestimar íntegrament la demanda del Sr. Jean Benoît Mézy, estimar íntegrament la demanda reconvençional formulada pel Sr. Enric Giménez Díaz, i condemnar el Sr. Jean Benoît Mézy al pagament de 783,33 € i al de les costes judicials, inclosos els honoraris d'advocat.

1.5. La representació processal del Sr. Jean Benoît Mézy va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 30 de novembre del 2020, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què desestimava aquest recurs d'apel·lació i confirmava íntegrament la decisió de la primera instància.

1.6. El 22 de desembre del 2020, la representació processal del Sr. Jean Benoît Mézy va interposar un recurs d'empara contra les sentències ressenyades en els punts anteriors per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, en els seus vessants dels drets a un procés degut, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la defensa.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent manifesta que va abonar 4.500,00 € en concepte de provisió d'honoraris mitjançant tres pagaments: el primer d'un import de 3.000,00 €, el segon de 1.000,00 € i el tercer de 500,00 €.

- Al·lega que la prova del primer pagament és el full d'encàrrec redactat per l'advocat mateix que el representava aleshores i considera que les declaracions testificals de les secretàries que treballen en el seu bufet d'advocats mitjançant les quals neguen aquest pagament, no tenen valor probatori, ja que aquestes persones tenen una relació de dependència amb la part adversa.

- Posa en relleu que atès que va guanyar el litigi que l'enfrontava amb un banc, el qual havia de pagar per tant les costes processals, l'advocat que el va representar en aquell procediment li havia de retornar l'import integral abonat en concepte de provisió d'honoraris.

- Així mateix, s'oposa al fet que hagi de pagar 783,33 € en concepte d'unes minuts, ja que aquestes correspondrien a unes gestions efectuades durant els anys 2011 i 2012.

- Per tots aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li la sentència impugnada de la Sala Civil i que retrotregui les actuacions al moment previ a la seva resolució, per tal que se'n dicti una altra que respecti els drets constitucionals vulnerats, imposant les costes al defenent, inclosos els honoraris d'advocat.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

-
- La Sala Civil considera que va quedar clarament acreditat que el 25 d'octubre del 2012, el recurrent havia abonat 1.000,00 € i que, el 6 de novembre del mateix any, en va abonar 500,00 €.
 - Per contra, no va poder demostrar que hagués pagat la quantitat de 3.000,00 €, ja que, d'una banda, aquesta quantitat no figura en els apunts comptables del bufet, i, d'altra banda, el recurrent manifesta haver abonat aquesta quantitat al mes de setembre del 2011 amb uns diners que li havia deixat el seu germà, quan s'ha demostrat que el seu germà li va deixar diners al mes de setembre del 2012.
 - Seguidament, la Sala Civil aplica la seva jurisprudència en matèria de prescripció d'acord amb la qual la prescripció triennal dels artesans i menestrals s'ha de computar a partir del dia en què els serveis de l'advocat, considerats globalment, van finalitzar, i, per consegüent, aplicant aquesta jurisprudència a aquest cas, conclou que l'acció en reclamació dels honoraris professionals no estava prescrita.
 - D'altra banda, la Sala Civil constata que els elements que es troben en les actuacions demostren que els serveis reclamats per l'advocat es van dur efectivament a terme.
 - Substancialment, per aquests motius, la Sala Civil desestima el recurs d'apel·lació del recurrent i confirma la decisió de la Batllia.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

- 3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem.
- 3.2. Quan un recurrent al·lega la vulneració del dret constitucional a obtenir una decisió fonamentada en Dret (article 10.1 de la Constitució), l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd.
- 3.3. Quan entren en joc drets substancials, el control d'aquest Tribunal en el marc del recurs d'empara consisteix a determinar si els recurrents han estat privats o no d'una protecció efectiva, és a dir, si han estat situats o no en una indefensió material (veg. per ex. el punt 3.3 de l'aute del 22 de desembre del 2017, recaigut en la causa 2017-33-RE, o el punt 3.1 de la sentència del 19 de febrer del 2018, recaiguda en la causa 2017-53-RE).
- 3.4. En aquesta causa, la qüestió constitucional que aquest Tribunal ha de resoldre és la de determinar si la Sala Civil ha vulnerat els drets a un procés degut i a la defensa pel fet de fonamentar indegudament la seva decisió arran del menysteniment de les proves concloents aportades pel recurrent i pel fet de considerar que l'acció en reclamació dels honoraris no havia prescrit.
- 3.5. Respecte de les al·legacions sobre les proves aportades pel recurrent, la jurisprudència constant d'aquest Tribunal ha declarat que la valoració de les proves correspon a la competència de la jurisdicció ordinària.
- 3.6. En aquest cas concret, la Sala Civil va examinar acuradament aquestes proves i va destacar

una discrepància entre el moment en què el recurrent afirma haver abonat la quantitat de 3.000,00 € -setembre del 2011- i, el moment en què va rebre l'ajuda econòmica del seu germà -setembre del 2012.

3.7. D'altra banda, el fet que els testimonis tinguin una relació de dependència professional amb la part adversa no pot tenir com a conseqüència que es posi, a priori, en dubte les seves declaracions, en la mesura en què podrien incórrer en responsabilitat penal cas que es determinés que havien mentit.

3.8. Per tant, la Sala Civil no ha fet cap valoració irraonable o il·lògica de les proves aportades pel recurrent.

3.9. Pel que fa a la prescripció, la Sala Civil va reproduir la seva jurisprudència continguda en particular en la sentència del 29 de juny del 2017 i en l'aute posterior del 12 de setembre del mateix any, en què es destaca que no es discuteix que en matèria d'honoraris d'advocat s'ha d'aplicar el termini triennal dels artesans i menestrals, però s'estableix que la determinació dels dies *a quo* per començar a computar aquest termini correspon al dia en què es van finalitzar els serveis professionals de l'advocat.

3.10. En aquest cas, l'acció en reclamació dels honoraris no havia prescrit, així mateix, de l'examen de les proves practicades, també es desprèn que els serveis van ser demanats i efectivament realitzats.

3.11. Per consegüent, la Sala Civil es va pronunciar de manera fonamentada en Dret i no s'aprecia la vulneració dels drets fonamentals invocats.

3.12. Així doncs, aquest recurs ha de ser declarat inadmissible a tràmit per la manca de contingut constitucional de les seves pretensions.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2020-83-RE interposat per la representació processal del Sr. Jean Benoît Mézy contra la sentència del 12 de febrer del 2020, dictada per la Secció Civil 4 de la Batllia, i, contra la sentència del 30 de novembre del mateix any, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 17 de febrer del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Dominique Rousseau
Magistrat